

L. Louis Millet

Carrer del Comers-6-
Centrosol

Present

X
J. Louis Millet

Saint 3 de Juny de 1803

Estimat Mestre; sento
dolorosamente tenir que recordarli (i ho
faig per escrit ja que no he pogut ferho
de paraula) l'incident ocorregut lo diumenge
se passat durant nostre estada a Barragona
ab lo company de corda Alegre. La rupa
so lo que li sabria greu i Voste al enterassen-
fet que jo també sento ab tota l'anima.

Me veig obligat a posar-lo jo
mateix al corrent de lo succeït ja perque
no n'he alterada la veritat ja com a via
de reparacio ja pera donarli una satisfaccio
com Voste se merita i perquè al mateix ^{temps} feta
ab consecuença de prometre-li per la meua par-
te en l'edevénir evitar astas de tal naturalesa
que com dich fooh lo primer en sentir en tota
la pena del meu cor.

La historia de la questio
es la següent.

For temps que dintre la corda
de tenors hi ha certa diferencia de quada i
formar par de la mateixa corista, que
ademés de no tenir cap simpatia ab lo
catalanisme, son moltes las vegades

que critican certs actes, fins dels que cele-
bra nostra 'Institució' y als que califiquen
ells d'actes polítics que l'Orfeó no
ahuria de celebrar y coses per l'istil lo
qual subleva l'anima de los deuenys que a
la par que son catalanistan saben bé per
quin fi es creat nostra benemerita 'Institu-
ció'. Això dona lloch molta, iega da, y
a que s'entaulin qüestions a volta, molt
animadas acabàn per enfadar-se alguns.

Ademés, aquets de que hi parlo y que
si convenia hi aniria sitan lo noms de tots,
se distingeixen per mirarse ab indiferen-
cia als deuenys companys de corda, y com
que molts d'ells formen par de la Capella
fins escriuen ^{superiors,} en mes drets y facultats que
ls altres. Bal volta Voste no s'ha fixat
ab això pero creguim que no es invenció
meua.

Lo trist fí de Barragona es
consequencia de no haber donat may cap
avis a aquets tal, a pesar de saberho fins indi-
viduos, de la punta. Anem l'fí.

Lo Alegre pera mi molt bon xi-
cot pero que te la desgracia de ser
de aquets que hi deye, y que ademés

patèix del mal de considerar-se dels mi-
llors orfeonista, (i com jo tot so he de bu-
menester,) (1) al començar lo dinar,
apudat d'alguns com ell i que sens dubte seràn
los que encara sortiran a se defense, començà
relatar la última sortida de la Capella i
Cabells ^{diuen} que valian més els pooks que
havian anat allí que tot l'orfeo plegat
lo qual li valgué de moment antes de pen-
dri par jo no pocas protestas per par
d'altres que estaban allí presents i que
no habian sigut tan afortunats. Això i
altres llengües per l'estil que m'en bro-
ma poder passar apesar d'que ell o' dique
ben serio, motivà quessò que here dels que
tampoch habian anat a Cabells i que
per lo tan here un dels que ell desprecia
li diques no a ell encara ni no a un dels que
hi anaren o' sigui a en Cardis-avuy cap de
corda dels tenors-) "desenganyat si en bloc
de vosaltres i aquirim inat nosaltres,
també ahurim quedat be" i afegir ab
broma - i potrer més perque nosaltres, temin

(1) Me recorda no hi ha molts dias en ocase de
cantar los funerals d'en Callisa (A. C. L.) o' dique a l'orte mortuà

la ven mes bonica mentre que molts de
vosaltres, teniu ven de corda nova (1) Jo no
creya que això fes aixecar l'alegre y digne's
d'un modo tan cremat que fes lo favor
de callar o' rino in trencaria la cara.

Jo habia d'aver callat sens fer cas de tal
insult y directe; ho reconesch y li piro que may mes
ho faria pero no pogue contenir-me y li con-
testi; que a mi cap home me la trencaria
i lo que s'aixeca y sens poguerlo contenir
lo altre, sens tirar i sobre. Per lo tan; ofensa
y agresio's parti d'ell. y jo no feu mes que pen-
dre la defensiva.

Gracias a Xeu y als demés companys
la cosa no arribà i pitjor y per mi quedà acabat.
No deu ser aixís ab ell en quant apear de saber que
jo habia dit que per mi ja'ns podiam donar la
mans, ^{al vespre} no se presenta' a sopar en el lloch que li
tocaba o' signi' l'que estab' l' mitj diu. Jamés al
Poblet ab una indicacio que li feren tampoch vol-
gué discurrir en la taula que jo estab'.

Per mi Sr. Mestre creyem que se' este' acabat
y li prego digne' ab ell que in perdoni si' oren
ofes y torte tambe dispensi la molestia que
li acabo de donar y perdonim tambe' la meua
falta. Amunt ls cors y i' l'isca Catalunya!

Disposi de son afecçió y

J. G.

Jaime Blomberg

(1) Si' proposit de la ven bonica permetre que li
fasse una observacio. No hi ha en nostra corda un tal Paris que
li te molt bon xicot y molta bona voluntat.